

In gesprek met Delano

Kun je iets over jezelf vertellen?

Ik ben Delano. Ik ben 19 jaar. Ik woon in Drachten met mijn ouders en mijn zusje. Met mijn ouders heb ik wel goed contact. Soms hebben we ruzie. Ze verwachten best veel van me. 'Je bent al 19', zeggen ze dan, 'Je bent volwassen. Wat ga je doen?' Ze vinden het tijd dat ik uit huis ga. Maar ja, waar moet ik heen? Ik vind het deels ook nog wel best thuis. Ik hoef niet zoveel te doen. Mijn moeder kookt en doet de was. Wij wonen in een rijtjeshuis. Niet heel groot maar best oké. Ik heb in elk geval een eigen kamer. Later wil ik een groot, vrijstaand huis met een grote tuin. Daarvoor moet ik wel meer geld verdienen. Maar dat gaat wel lukken. Hoe weet ik nog niet precies.

Wat doe je nu? Hoe ziet je dag eruit?

Ik ben een tijdje terug gestopt met school. Ik heb vmbo-tl afgemaakt en ben daarna een paar keer met mbo begonnen. Maar dat was echt niks. Door corona en online lessen, moest ik alles zelf doen en vanuit huis. Dat was echt slecht geregeld. Ik zag niemand meer. Toen had ik er helemaal geen zin meer in en ben gestopt. Waarom zou ik op school blijven? Er is werk genoeg nu. Ik werk nu als bezorger. Dat verdient best goed en ik kan zelf kiezen wanneer ik werk. Dan kan ik ook een beetje rondhangen en hoef niet zo vroeg op. Ik kan mijn telefoon betalen, af en toe uitgaan en heb vorige week nog schoenen gekocht, nieuwste release van Nike. Niet goedkoop, maar ik hou niet van die

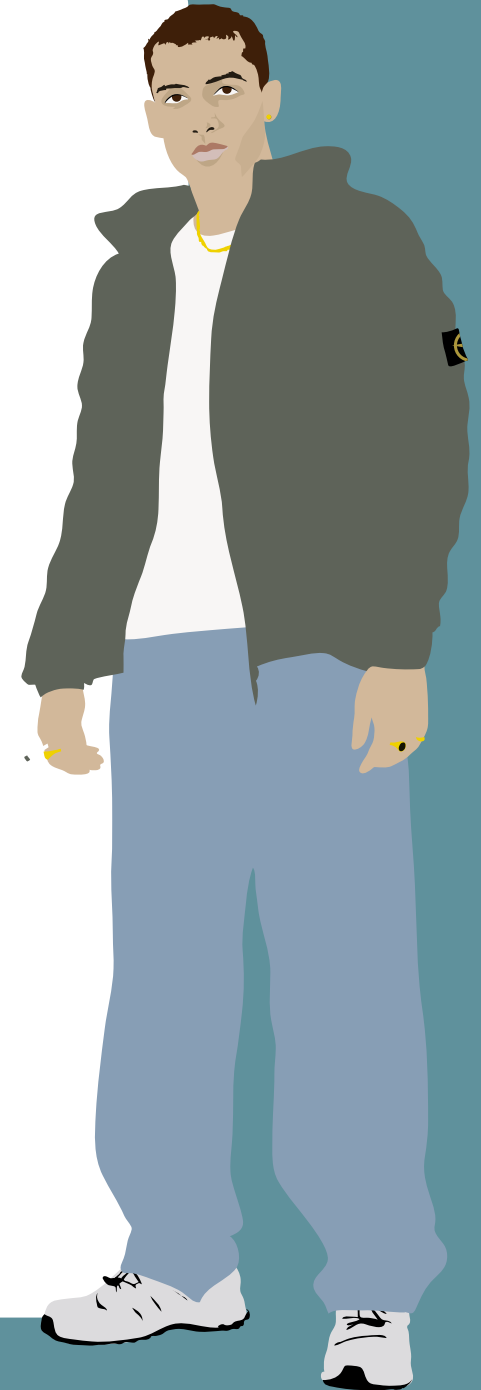
goedkope shit. Ik wil er wel een beetje goed uitzien. Mijn ouders helpen met geld als ik iets nodig heb, zoals het betalen van mijn ziektekostenverzekering. Zelf vergeet ik dat.

Heb je nog andere baantjes gehad voordat je ging bezorgen?

Daarvoor heb ik in een supermarkt gewerkt. Maar dat was vroeg in de ochtend beginnen en gezeur als ik te laat kwam. Ook al kon ik er vaak niks aan doen. Dat moet je bij mij niet doen, zeuren. Dan krijg je een grote mond en ben ik er al snel klaar mee. Bij KFC heb ik ook een tijdje gewerkt, maar dat was saai. Dus ben ik gestopt. Bezorgen gaat wel goed. Ik heb een *chille* teamleider. Die zit niet zo op je huid. Wordt niet gelijk boos als ik laat ben of als iets niet goed gaat. Dat accepteer ik echt niet, je moet me met respect behandelen. Hij praat rustig met me en legt dingen uit, dat trek ik beter.

Heb je verder nog hobby's? Sport je?

Nee, niet echt. Ik game veel, thuis of bij vrienden. Maar liefst hangen we wat rond op straat. Lekker *chillen*, beetje kletsen, af en toe een jointje of een ballonnetje. We worden vaak weggestuurd omdat we overlast zouden geven. Wie heeft er nou last van ons? We zitten alleen maar, beetje kletsen, muziek luisteren. Vroeger zat ik op voetbal, dat vond ik als kind leuk. Later had ik niet zoveel zin meer in trainen en zaterdag vroeg op voor een wedstrijd. Nu zou

ik het misschien wel weer leuk vinden, met een vrienden-team. Maar het is best duur. Net als de sportschool. Dan geef ik mijn geld liever aan iets anders uit.

Wil je nog terug naar school?

Dat vraagt mijn trajectbegeleider van het RMC ook. Ze belt of appt me soms. Daar heb ik niet altijd zin in. Ik reageer vaak niet. Ze vindt dat ik terug moet naar school of een baan zoeken waarbij ik een opleiding volg. Ik moet meer nadenken over mijn toekomst. Over wat ik wil. Dat weet ik nog niet. Soms doen ze zo moeilijk, met mij gaat het toch best goed? Ik verdien geld. Ik ga vanzelf wel meer verdienen als ik ouder ben. Toch is het ook wel fijn om te weten dat er iemand met je meedenkt. Mijn ouders doen dat niet echt.

Waarom is het niet gelukt met mbo?

Ik was nog jong toen ik een vervolgopleiding moest kiezen. Ik wist helemaal niet wat ik wilde. Een profiel kiezen vond ik al moeilijk. Mijn ouders hielpen me ook niet echt: vraag dat maar op school. Op school deden we die beroepskeuzetesten, maar dan wist ik het nog niet. Ik had ook geen idee wat je ging doen op die opleidingen. Eerst heb ik

commerciële economie gekozen, dat gingen meer jongens doen die ik kende. Maar dat was niet wat ik verwachtte. Daarna ging ik ICT doen want daar kan je veel geld mee verdienen. Maar dat was te moeilijk. Ik ga het niet nog een keer proberen. Straks lukt het weer niet. Ik werk nu. Het gaat zo ook best wel.

Zijn er dingen waarover je je wel eens zorgen maakt?

Niet echt. Ik baal wel dat ik nu een studieschuld heb omdat ik het mbo niet heb afgemaakt. Alleen daarom zou ik het misschien wel af willen maken, maar ik zie het ook weer niet zitten. Ik weet niet wat ik echt wil. Ik begrijp er niet zoveel van. Mijn ouders ook niet. Die brieven van DUO zijn zo vaag. Ik wacht het wel af. Voorlopig hoef ik nog niets te betalen. Ik vind het ook lastig dat mijn zusje wel goed kan leren en weet wat ze wil doen. Zij gaat straks naar hbo. Het lijkt bij haar makkelijk te gaan. Dat geeft wel druk.

Hoe zie je de toekomst?

Uiteindelijk wil ik een groot huis en een mooie auto. Een eigen bedrijf waarmee ik goed verdien, misschien als game-designer of het bedrijf van mijn oom overnemen. Ik wil nu eerst mijn rijbewijs halen. Later wil ik ook wel een gezin. Ik had hiervoor een vriendin, maar dat is net uit. Eerst geld verdienen en een mooi huis. Dat is mijn droom.

